

Buda Ferenc

Üzenettörlés

Megéred még ha megéred
kormos keserű alkony száll tekintetedre
a szervek a tagok konokul ellenszegülnek
aláaknázzák terveidet
keresztülhúzzák számításaidat
kormos keserű alkony
ha megéred
a tárgyak alakok arcok körvonalai
elkenődnek
napvilágnál is homályban tapogatózva
matatsz beszűkült tered vasrácsai között
egy hang egy szín egy név át-átsuhan
de benned nem hágy nyomot
kormos keserű alkony
kit érdekel ugyan kit érdekel
ha kormos ha keserű
szeretteidnek teher vagy már csak teher
ha megéred
hasznot hát többé ne húzz s ne várj
javid tulajdonaid osszad szét idejekorán
hagyatékodon fogyatékonon ne torzsalkodjanak
túlnőtt tűskéid körmeid metéld le
óvakodva hogy sebet magadon s másokon
ne ejts ha lehet
köszönj el a fáktól
az égtől a rögöktől
a rigóktól
egy név egy szó egy szín
még átdereng

üzenettörlés

OK

üzenet törölve

üzenet törölve

Fohász a virradatban

Istenem ezen a hajnali órán
amidőn madár se szól még s már eb sem ugat
bárhoz vagy is
talán ott fönn lebegsz túl túl a galaktikákon
vagy itt benn a szívemben rejtőzködöl
bárhoz vagy is Te Láthatatlan
Te Ismeretlen
mutasd meg magad
kereslek kerestelek
ám a neved harsogók üresen kongó
kiáltozása elől
bedugtam s bedugom fülem

nem tudom immár ki vagyok mi vagyok
csökönyös bitang juhod-é avagy
elkóborolt kiehült ebed
aki orrát s riadt tekintetét földnek
szegezve lohol egy idegen nyomon

nem tudom magam sem tudom

*kérlek hát fogadj el kételyeimmel
vakon botladozó beszédemmel
s ha nem akarod úgy akár
választ se adj
csak engedd hogy megszólítsalak*

*kakas szól kiált a kakas
emlékezem: mint vallattalak
vallottalak és tagadtalak
mert nehéz igen nehéz megértenem
hogy Te a Gonoszt is virulni
vigadni hagyod*

*s mert nem tudom ki vagy
s hogy én ki vagyok
már azt sem tudom*

világosságra szomjazom

*nincs egyebem
csak magam*

*oldozd fel kérlek szorongásomat
oltalmazd szeretteimet
fékezd meg indulataimat*

*pásztorom őrizőm ha vagy
veszni ne hagyj*

Ámen

Ne hagyd hogy ne így legyen

Farkasok

„Homo homini lupus“

*Mióta világ a világ,
főbe a fejsze belevág,
ember embernek farkasa,
öröktől ádáz ordasa.*

*Ordasok bár a farkasok,
hozzánk képest irgalmasok,
egymáshoz jók, hűségesek,
okosak, illedelmesek,
nem ölnek, csak ha éhesek.*

*Persze megesik, szentigaz:
köztük is gonoszra akadsz,
hisz néha – gondolj csak bele! –
farkas farkasnak embere.*